

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2010 ο Paul Inge Hansen κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (έκτο τμήμα) στις 17 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-295/09, Paul Inge Hansen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Paul Inge Hansen (εκπρόσωποι: P. Löfqvist, δικηγόρος, και C. von Quitzow, Juris doktor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 6ης Μαΐου 2010, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσως.

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-185/10)

(2010/C 209/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Simerdona και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, εκδίδοντας και διατηρώντας το άρθρο 4 του Ustawa «Prawo farmaceutyczne» (νόμου περί φαρμάκων), της 6ης Σεπτεμβρίου 2001, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 30ής Μαρτίου 2007 (Dz. U. αριθ. 75, Pos. 492), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση⁽¹⁾, καθόσον το άρθρο αυτό επιτρέπει να διατίθενται στην αγορά της Δημοκρατίας της Πολωνίας, χωρίς να έχει εκδοθεί εκεί άδεια, φάρμακα εισαχθέντα από το εξωτερικό τα οποία εμφανίζουν τις ίδιες δραστικές ουσίες, την ίδια δοσο-

λογία και την ίδια μορφή με φάρμακα τα οποία έχουν λάβει στην Πολωνία άδεια κυκλοφορίας, αν η τιμή των πρώτων σε σχέση με την τιμή των τελευταίων είναι ανταγωνιστική·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η έκδοση και η εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 3α, του Ustawa «Prawo Farmaceutyczne» από τη Δημοκρατία της Πολωνίας κατέστησαν δυνατό να διατίθενται στην αγορά της Πολωνίας φάρμακα χωρίς να έχει χορηγηθεί άδεια από τις αρμόδιες εθνικές αρχές για τη διάθεσή τους στο εμπόριο στην εν λόγω χώρα, πράγμα το οποίο συνιστά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83.

Η πολωνική διάταξη δεν καλύπτεται από τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 126α της οδηγίας 2001/83, τα οποία προβλέπουν εξαίρεση από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας όσον αφορά τη γενική απαίτηση εθνικής αδειάς για φάρμακα.

Καταρχάς, το άρθρο 4, παράγραφος 3α, του Ustawa «Prawo Farmaceutyczne», κατά το οποίο αποτελεί προϋπόθεση, για την άδεια των εισαχθέντων από το εξωτερικό φαρμάκων, η ανταγωνιστικότητα της τιμής τους σε σχέση με την τιμή φαρμάκων των οποίων η κυκλοφορία στην εσωτερική αγορά έχει ήδη επιτραπεί, στηρίζεται μόνο σε ένα οικονομικό κριτήριο. Εντούτοις, τέτοιου είδους κριτήριο δεν μπορεί να δικαιολογήσει εξαίρεση από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/83. Επιπλέον, η πολωνική διάταξη αφορά φάρμακα που έχουν τις ίδιες δραστικές ουσίες, την ίδια μορφή και την ίδια δοσολογία με φάρμακα που έχουν ήδη επιτραπεί στην εσωτερική αγορά, έτσι ώστε δεν είναι δυνατόν να θεωρηθούν αυτά ως μη διαθέσιμα στην εσωτερική αγορά, περίπτωση η οποία θα μπορούσε να αιτιολογήσει την ανάγκη επιλεκτικής εισαγωγής κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 311, σ. 67.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 19 Απριλίου 2010 — KMB Europe BV κατά Hauptzollamt Duisburg

(Υπόθεση C-193/10)

(2010/C 209/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf